

L'ALTRA MIRADA

Kilian Jornet, amb Laura Font i Jordi Lorenzo, en una de les reunions del projecte *Summits of my life*. GUILLEM CASANOVA

NURIA GARCÍA
BARCELONA

“Nois, torno a pujar a l'Everest”

Quan l'any 2010 Kilian Jornet es va plantar davant els responsables de l'agència de comunicació Lymbus –amb la qual feia anys que treballava– i els va dir que tenia un projecte personal entre mans, el *Summits of My Life* [Els cims de la meua vida], Jordi Lorenzo, llicenciat en dret i responsable de l'agència, va tenir clar que allò era un repte, tant per a l'esportista com per a ells. “Era un gran projecte esportiu per al Kilian, amb un gran repte final, l'Everest. Però per a nosaltres també significava un repte, ja que era un projecte viu i teníem el control d'algunes coses, però no pas de totes”, recorda Lorenzo en la xerrada *Gestió de la comunicació del projecte Summits of My Life de Kilian Jornet*, que forma part de la Jornada de l'Esport que organitza la Barcelona School of Management de la Universitat Pompeu Fabra. Dos anys més tard, el 2012, després de tenir-ho tot definit van decidir presentar el projecte, que, quan va començar a rodar (al Mont Blanc), va arribar amb el primer contratemps. “Vam rebre una trucada del Kilian dient-nos que l'Stéphane [Brosse], el seu company, havia caigut per una cornisa i havia mort. A tots se'ns va parar el cor, era el minut 1 i ja teníem una crisi”, explica Lorenzo, que recorda que l'objectiu principal després d'aquell accident va ser “protegir el Kilian”.

Després de rumiar-s'ho, l'atleta va decidir tirar endavant el projecte. “Era el que creia que l'Stéphane hauria volgut, i així l'homenatjava”, apunta Jordi Lorenzo. I així van anar cremant etapes fins que va faltar l'última, l'Everest, la més difícil de totes. “I, altre cop, una altra complicació. El 2015, dos dies abans de marxar, hi va haver un terratrèmol al Nepal. Jornet i el seu equip van decidir anar-hi per ajustar en el que calgués: “El projecte va canviar i nosaltres ens hi vam adaptar”. I el projecte va convertir-se en solidari. L'objectiu: reconstruir 116 cases a Langtang.

Jordi Lorenzo explica el repte de comunicar el projecte Summits of My Life de Kilian Jornet

“Vam recollir 59.000 euros, vam fer una cosa per a la comunitat, tot tenia un altre sentit”, apunta. L'esperit i la filosofia de Jornet es mantenia en el projecte, que s'adaptava a les circumstàncies noves. L'any següent, Kilian Jornet ho va tornar a intentar. L'Everest era el seu repte pendent. “El nostre repte logístic era preparar una expedició a l'Everest. Recordo anar a dormir pensant: «Has reservat bé tots els bitllets d'avió?» No podia fallar res”, comenta Jordi Lorenzo. Però van tenir un altre contratemps: l'atle-

ta no va poder completar l'ascensió a causa del risc d'allaus. “Ja teníem un pla de crisi definit i, sobretot, volíem deixar clar que no fer el cim no era sinònim de fracàs, al contrari. Aprens i, vistes les circumstàncies, és el més intel·ligent”, indica.

Per a l'any 2017 es va apostar per fer una expedició “de mínims”: només hi van anar dues persones, el Kilian i el Seb Montaz, el càmera. “I hi van anar sense telèfon satèl·lit ni GPS”, destaca Lorenzo. Així, l'únic contacte era el càmera. Acostumat com estava l'equip de Lymbus, de nou persones, al fet que Jornet complís fil per randa el pla i els horaris que s'havien marcat en els anteriors reptes, l'Everest els va fer qüestionar la seva manera de comunicar. “El Kilian va trigar més del previst a completar el repte, i això va ser una complicació per a nosaltres”, diu. “I més quan, després d'arribar al camp base, vam rebre una trucada del Kilian en què ens deia: «Nois, torno a pujar a l'Everest». Vam decidir no comunicar res oficialment fins que no estigués tornant”, explica.

Tot el repte s'ha recollit en quatre pel·lícules, amb les quals s'han omplert sales de diversos cinemes. “L'última, la de l'Everest, es va estrenar a més de 50 sales i va tenir més de 10.000 espectadors en la primera setmana, quan es va colar al top 5 de pel·lícules més vistes al cinema”, diu, satisfet, Jordi Lorenzo, que ja pensa com comunicar els pròxims reptes de Jornet. —